

На основу члана 34. став 1. тачка 2. Статута Аутономне Покрајине Војводине („Службени лист АПВ“, број 17/09) и члана 127. Пословника Скупштине Аутономне Покрајине Војводине („Службени лист АПВ“, број 11/10),

Скупштина Аутономне Покрајине Војводине, на седници одржаној 20. маја 2013.

д о н е л а је

ДЕКЛАРАЦИЈУ О ЗАШТИТИ УСТАВНИХ И ЗАКОНСКИХ ПРАВА АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ ВОЈВОДИНЕ

Демократско друштво мора да уважава специфичности историјског, националног, културног, религијског и политичког плурализма. У њему је природно присутна аутономија кроз коју се без угрожавања права других поштују осећања особене припадности свом народу, али и регионалној целини.

Полазећи од тога, аутономија Војводине је историјско и природно право њених грађана, јер је настала и потврђена вољом њених народа на Скупштини изасланика народа Војводине у Новом Саду 30.-31. 7.1945. године, када су они јединствено одлучили да се Војводина, као Аутономна Покрајина, прикључи Србији.

У том духу, аутономија Војводине је и Уставом Републике Србије уређено и обезбеђено право на различитост, при чему се подразумева децентрализација власти, подела надлежности и самостално уређивање одређених послова од интереса за грађане

покрајине.

Устав Републике Србије утврђује да расподела надлежности између централне власти и аутономних покрајина почива на принципу субсидијарности, и да се поштовање начела владавине права, вршењем изворних и пренетих надлежности темељи на принципима хармонизације, правичности и солидарности.

Неспорно је да се елементи права, обавезе и одговорности ближе одређују законима и уредбама које се доносе на нивоу Републике Србије, као и Статутом Аутономне Покрајине Војводине.

Поштовање наведених начела и уставних и законских решења, императив је правне државе и демократске праксе и основа је стабилности и нормалног функционисања сваке савремене и одговорне државе.

Чињеница је да је у досадашњој политичкој пракси било периода када значајније нису поштовани ови неспорни принципи. Очекивало би се да развој демократског друштва и његово приближавање општим цивилизацијским и европским вредностима смањује обим оваквих појава.

Нажалост, сведоци смо чињенице да у последње време долази до нарушавања укупног амбијента који, не само да не доприноси развоју правног система и успостављања поверења између органа Аутономне Покрајине Војводине и централне власти, него и најдиректније утиче на интересе грађана Војводине, остваривање њихових права и гаранцију сигурности. Посебно је осетљиво питање везано за нарушавање раније стечених права, а што је незабележено у модерној европској пракси.

Рок за доношење Закона о финансирању Аутономне Покрајине Војводине прописан Уставним законом за спровођење Устава је истекао 31. децембра 2008. године. То је у сфери јавних финансија имало за последицу не само наставак неадекватног финансирања већ и продужавање па и продубљивање политичких и економско-финансијских спорења између органа Покрајине и органа Републике; услед непостојања институционалних механизма систем финансирања Аутономне Покрајине Војводине се показао неконзистентним и неадекватним, а такво стање се до сада

палијативно премошћавало политичким преговарањима.

Чак ни уставна гаранција из чл. 184. став 4. Устава Републике Србије према којој буџет АП Војводине износи најмање 7% у односу на буџет Републике Србије, с тим што се три седмине од буџета Аутономне Покрајине Војводине користи за финансирање капиталних расхода, није много помогла, упркос својој јасноћи и прецизности.

Спорење је кулминирало приликом доношења Измена и допуна Закона о буџетском систему и Закона о буџету Републике Србије за 2013. годину, што је довело до:

- подношења Предлога Владе Аутономне Покрајине Војводине за оцену уставности одредбе Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему и

- утврђивања Предлога закона о допуни Закона о буџетском систему који је Скупштина Аутономне Покрајине Војводине упутила Народној скупштини, будући да је изменама Закона смањен оквир на основу кога се опредељује минимум финансијских средстава за Аутономну Покрајину Војводину гарантован Уставом.

Уставни суд, поред неспорне ургентности овог проблема, још увек није ни наговестио своје одговарајуће активности и утврђивање свога става.

Влада Републике Србије је сходно члану 73. став 2. Закона о јавној својини („Службени гласник РС“, број: 72/11) била у обавези да својим актом утврди средства која припадају Аутономној Покрајини Војводини за остваривање њених надлежности на пословима рударства и енергетике, сајмова и других привредних манифестација, јавног информисања, заштите културних добара, науке и технолошког развоја и других послова предвиђених Законом о утврђивању надлежности АП Војводине.

Рок од 6 месеци је истекао крајем априла 2012. године.

Са друге стране, Републичка Влада, без консултација са покрајинским органима, почела је на неуставан начин да располаже покрајинском имовином. Тако је Уредбом, примера ради, значајна имовина чији је грунтовни власник Покрајина, без било какве сагласности, противзаконито уступљена граду Новом Саду.

Влада Републике Србије је игнорисала захтев Покрајинске владе да утврди припадајући удео Аутономне Покрајине Војводине у основном капиталу А.Д. „Новосадски сајам“, Нови Сад, и наложи Централном регистру хартија од вредности да изврши пренос права власништва у надлежном регистру над 328.764 акција што износи 42,34% укупног броја акција.

Истовремено, масовно се врше смене руководећих људи и чланова управних одбора у значајним државним институцијама пре истека мандата, без законске основе и било каквог образложења. Именују се страначки подобни кадрови уз непоштовање мишљења покрајинске и локалне администрације, експерата одговарајућих струка и синдикалних организација.

Узурпирано је право о постављању в.д. директора Покрајинског фонда за здравствено осигурање са седиштем у Новом Саду, супротно од раније поднете иницијативе, засноване на закону, на шта има неспорно право Аутономна Покрајина Војводина. Наиме, Управни одбор Републичког фонда прекршио је Закон о здравственом осигурању којим је експлицитно прописано да се директор Покрајинског фонда, по спроведеном јавном конкурс, именује на предлог надлежног органа аутономне покрајине. Овим се суспендује могућност грађана Војводине да на транспарентан начин имају увид у расподелу и пласман средстава овога фонда.

Полазећи од своје одговорности као највишег органа и носиоца нормативне власти у АП Војводини (у складу са чланом 33. Статута Аутономне Покрајине Војводине), Скупштина АП Војводине, доноси

ДЕКЛАРАЦИЈУ О ЗАШТИТИ УСТАВНИХ И ЗАКОНСКИХ ПРАВА АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ ВОЈВОДИНЕ, у којој се:

- константује појава вишеструке повреде Уставних принципа и законских

Декларација о заштити уставних и законских права АП Војводине

Пише: Скупштина Војводине
понедељак, 27 мај 2013 18:59

регулатива у односу на права и надлежности органа и институција у АП Војводини

- позивају републички органи и институције да заједно са покрајинском администрацијом и представницима локалних самоуправа, уз јачање међусобне сарадње, унапреде ниво поштовања прописаних процедура, као и неспорних права и обавеза.

Ова Декларација објавиће се у „Службеном листу Аутономне Покрајине Војводине“.

СКУПШТИНА АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ ВОЈВОДИНЕ

Нови Сад, 20. мај 2013. године

ПРЕДСЕДНИК СКУПШТИНЕ АП ВОЈВОДИНЕ,

Иштван Пастор,с.р.

(Pásztor István,s.k.)